

A

Dyagnostyka kliniczna chorób wewnętrznych.

WYKŁAD

o

metodach badania w chorobach wewnętrznych

dla słuchaczy medycyny i dla lekarzy.

Napisał

Dr Feliks Wesener,

Docent medycyny klinicznej i I. lekarz asystent polikliniki we Freiburgu w B.

Ze 100 rysunkami w tekście i na 12 tablicach litograficznych.

Przełożył według wydania z r. 1892 **St. Markiewicz.**

WYDANIE Z ZAPOMOGI KASY POMOCY
DLA OSÓB PRACUJĄCYCH NA POLU NAUKOWEM
imienia Dra Józefa Mianowskiego.

Cena rubli dwa.

WARSZAWA.

Skład Główny w księgarni E. Wendego i Ska.

1894.

A

Дозволено Цензурою.
Варшава, 8 Ноября 1894 года.

Przedmowa.

Jakkolwiek posiadamy już znaczną liczbę dzieł obejmujących wykład klinicznych metod badania, a przeto potrzeba nowego podręcznika, przedmiotowi temu poświęconego, wątpliwą wydawać się może, to jednakże na życzenie wydawcy przystąpiłem do napisania niniejszej dyagnostyki, przeznaczonej dla słuchaczy medycyny i dla lekarzy, a uczyniłem to z pobudek następujących.

Niemamy przedewszystkiem bynajmniej zbyt wielkiej liczby podręczników, odpowiadających rozmiarem i zadaniem niniejszemu. Istnieją na teraz jedynie szczupłe kompendya, jak SEIFERTA i MÜLLERA, i KLEMPERERA, albo też bardzo obszerne i wyczerpujące dzieła, jak podręcznik EICHHORSTA i niezupełny dotąd podręcznik EDLEFSENSA, lub wreszcie podręczniki, które obejmują tylko pewną część klinicznych metod badania, jak znane dzieła GERHARDTA, GUTTMANNA, v. JAKSCHA, SEITZA i i. Z pomiędzy zaś dzieł, których zadaniem ma być uwzględnienie całej dyagnostyki klinicznej, w sposób zwięzły, a przytem jednakże wyczerpujący, tak, iżby z jednej strony wszystko mniej istotne pominięte było, lub jedynie krótko wzmiankowane, a z drugiej strony, iżby nie był opuszczony żaden szczegół dyagnostycznie ważny, posiadamy obecnie właściwie tylko książkę O. VIERORDTA.

Nadto obrałem tutaj sposób wykładu odmienny nieco, i jeżeli pominiemy dawniejszy podręcznik BAASA, nie stosowany dotychczas w obszerniejszych podręcznikach układ i ugrupowanie tego co jest przedmiotem dyagnostyki. Celem lepszego rozejrzenia się w treści i dla łatwiejszego użytkowania dzieła przez uczących się i poszukujących, przedmiot cały rozmieściłem w trzech działach odrębnych, w dziale pierwszym zawarłem metody badania, jakimi lekarz rozporządza w rozeznawaniu chorób, technikę badania i jego ogólne znaczenie dyagnostyczno-fizykalne; skrócony znacznie wskutek tego

dział drugi, zastosowałem do przyjętego dziś ogólnie układu, a wreszcie w dziale trzecim starałem się zestawzić różniczkowo-dyagnostycznie rozstrzygające objawy najważniejszych chorób, objawy spostrzegane drogą badania chorego, zgodnie z treścią działu drugiego. Mniemam, że takie rozczłonkowanie danego tematu korzystnem będzie dla utrwalenia w pamięci i opanowania przedmiotu, i że pożądanem i użytecznem się okaże, tak dla słuchaczy medycyny, szukających tu nauki, jak i dla lekarzy, pragnących się zorientować w danej kwestyi dyagnostycznej. Z tegoż samego powodu rysunki nie są rozmieszczone w całej książce w tekście, ale raczej odpowiednio łączności przedmiotu zebrane na pojedynczych tablicach.

Co się tyczy poglądów uwydatnionych w niniejszem dziele, to pod względem właściwej dyagnostyki fizykalnej przeważnie, chociaż nie we wszystkim, trzymałem się zasad a w wielu rzeczach i układu, przyjętych przez mego, przedwcześnie dla nauki straconego przewodnika, profesora FERBERA z Marburga, dalej zasad jakie miałem sposobność przyswoić sobie będąc uczniem, a później asystentem profesora MANNKOPFA w klinice marburgskiej, jakie wreszcie stosowałem następnie w mej działalności poliklinicznej i podczas trzechletniej pracy nauczycielskiej. Również w opisie badania układu nerwowego, miarodajnymi były dla mnie w wielu punktach wyobrażenia, jakie sobie wyrobiłem w owych czasach w Marburgu, jakkolwiek naturalnie wyobrażenia te, wskutek szczególnie na tem polu zrobionych postępów, rozlicznym zmianom ulegz musiały.

Freiburg w B. Październik 1891.

F. Wesener.

Spis rzeczy.

	Str.
Przedmowa	III
Spis rzeczy	V
Wstęp	1
Dział pierwszy.	
Metodyka i Technika badania i Dyagnostyka ogólna	5
Część pierwsza. Badanie przy pomocy zmysłu wzroku	5
Rozdział pierwszy. Oglądanie gołem okiem	6
A. Oglądanie gołem okiem w ogólności	6
a) Konstytucja	6
b) Postawa ciała chorego	9
B. Oglądanie szczegółowe gołem okiem	11
Rozdział drugi. Badanie wzrokiem z pomocą narzędzi	12
Rozdział trzeci. Mierzenie	22
A. Mierzenie za pomocą taśmy pomiarowej	23
B. Mierzenie za pomocą cyrkla łukowatego	24
C. Mierzenie za pomocą szczególnych przyrządów	26
Rozdział czwarty. Badanie wzrokiem wydzielin i wydalin ciała	28
A. Badanie gołem okiem	28
B. Badanie chemiczne	30
C. Badanie mikroskopowe	31
D. Badanie bakteriologiczne	35
Rozdział piąty. Badanie elektro-dyagnostyczne	36
Część druga. Badanie przy pomocy zmysłu czucia	40
Rozdział pierwszy. Macanie w znaczeniu ściślejszem	41
A. Macanie ręczne	41
B. Śledzenie palcem	43
Rozdział drugi. Macanie z pomocą narzędzi	44
Rozdział trzeci. Wążenie i mierzenie siły	46
Rozdział czwarty. Graficzne metody badania	47
A. Kardyografia	48
B. Sfygmografia	49
C. Flebografia	50
D. Pletysmografia	50
E. Stetografia	51
F. Miografia	51
Rozdział piąty. Termometrya	51